

Передплата

«РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на пів рік . . . 20 кор.
 на рік . . . 10 кор.
 на чверть року . . . 5 кор.
 на місяць . . . 1-70 кор.

За границею:

пів рік . . . 16 рублів
 або 36 франків
 на рік . . . 8 рублів
 або 18 франків

Подвоєне число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Вяреш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш милої і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дамбровского (Хорунщина). Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавемана.

Рукописи звертає ся лише за попереднє застереженє — Рекламні неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсїланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Чи в інтересі Австрії лежить розвиток русского народу?

(Ковець).

Коли Австрія заняла колишні рускі князівства Галич і Володимир (Галичину і Володимирію), зійшла для Русинів в тих областях зоря нової доби, а змаганя Габсбурскої династії, особливож часи славного володарства Марії Тереси і Йосифа II. і заходи тих володарів около движєня рускої народности стануть у вдячній пам'яті кожного Русина. Руский язык признано краєвим, народним і національним языком, в заснованім Йосифом II. університеті у Львові і в народних школах заведено викладну мову руску і подвижено руску народність з глибокого пониженя.

Одначе противники свободного розвитку рускої народности хватили ся лихословлень і запідозривань, а неприхильність найвисшої краєвої влади перейшла в справдешню пристрасть при шкільній організації (1817), так що в справозданю галицької краєвої влади до придворної канцелярії признано «з політичного огляду» непорадним замість польского языка розповсюджувати руский, позаяк сей є лише відміною московского, наслідком чого заведено для Поляків і Русинів в народних школах польский язык. Австрійське правительство не звернуло на се бачности, що українсько-руска мова відбула самостійний і окремішний від московської розвиток і втворила самостійне письменство а значіне українсько-рускої мови яко краєвої було також признане в колишній польській державі. Небавом після того розвиток самостійної українсько-рускої літератури під впливом подібних змагань письменників на Україні почав ся наново з виступленєм Маркіяна Шашкевича, так що національні змаганя галицьких Русинів заперечили невірному справозданю губерніяльному. Але хоч Русини також у ворохобнях 1848 р. заявили ся кріпкою підпорою Габсбурскої династії, то при всім тим деякі австрійські керманічі державні були на стілько небачні, що слухали злосливих підшептів і безосновних підозривань неприхильних Русинам живел і спиняли та обмежали національно-політичний і культурний розвиток руского народу. Не могли они сего розуміти, що Русини не хотять ані змосковщити ся, ані не дадуть ся спольщити, а бажають тим остати, чим они є, свою народність і мову свободно роз-

вивати під владою Габсбурскої династії.

При всіх неприхильних відносинах ішов самостійний розвиток українсько-руского народу як в Росії так і в Австрії своєю дорогою, а письменські плоди українсько-рускі війшли в перекладах навіть до світових літератур. Народність отже, котра серед вікових неприхильних обставин не лише не щезла, але навпаки в найновіших часах дала докази свої невмирущої сили житєвої, не повинна бути обминена яко важний чинник в дальшій розвитку Австро-Угорщини. Руске питанє, котре раз видвигане на дневну чергу, то знов усуване, або коротковорими політиками обнижуване до значіня домашнього питаня, мусить найти розвязку при наконецнім перестрою Австро-Угорської монархії. Се питанє не є для Австро-Угорщини лише внутрішнім питанєм, котре повинно бути розвизане переведенім на справедливих основах порозумінєм поміж Русинами а Поляками в Галичині, поміж Русинами а Волохами на Буковині, поміж Русинами а Мадярами в Угорщині, оно має також для заграничної політики Австро-Угорщини велику досяглість а я сподіваю ся, що геній нашого цїсарства оцінить керманічів державних, щоби они взяли у свої руки сю руску підойму, котра може монархії в її східних краях приспорити нової сили, а також у взаєминах з російскою державою і в розвизці ориентального питаня бути могутнім орудєм для Австро-Угорщини.

Австрійське і угорське правительство повинно отже все обминати, що означало би упослідженє руского народу і заколочувало спокій. Наколи вдовольнє ся справедливому домаганю рівноправности і порозуміню народностей в нашій монархії, тоді правительство все буде мати по своїй стороні всіх Русинів яко могутну підпору австрійсько-угорської монархії. Дай то, Боже!

Українці в думі.

Подаючи дотеперішній вислід виборів, звісний з часописних донесень, київська «Гром. Думка» зазначає подробиці що до заступництва України в російській думі, яка з нинішнім днем отвирає свою діяльність.

«Для нас, яко Українців, особливий інтерес має — каже згадана часопись — скільки від якої партії піде до думи від

нашого краю-України. Тут ми маємо ось які відомости: у волинській губернії обрано 13 послів, в катеринославській 10, подільській 13, полтавській 12, в Таврії 6, в Харківщині 10, в Чернигівщині 10, в Київщині 15 й по одному обрано від городів: Київ, Харкова та Одеси, авсього разом Україна дає (без Вороніжчини, Бесарабії, Донщини, Кубані та Холмщини, де живе багато нашого народу) 102 послі.

По партиям вони розпадають ся ось як: що належать до «правих» тільки 4 (від Харківщини та Херсонщини по двох), до «центра» — 4 (з Харківщини 1, з Київщини 2 і з Катеринослава 1), «лівих» — 60, найбільше лівих дали: Київщина 13, Чернигівщина 10, Полтавщина та Катеринославщина по 8; таких, що не відомо, до якої вони партії пристануть в думі, налічуєть ся аж 34 (на Волині усі 13 послів, а на Поділлі — 12. Коли будемо рахувати, що з сих 24-ох хоч половина пристане до «лівих», а їх певно більше пристане, особливо є надія, що українських послів пристане чимало до нашої демократично-радикальної партії, — то тоді ми мати мемо заступників інтересів українського народу в думі 76 чоловіка, тоб то звиш 75 процента або звиш ¾.

Що до станів (сословій) — українські послі розпадають ся ось як: селян (крестян) 51 (більш половини), дворян 21 (одна 5-та частина), з духовенства тільки 1, репїта городян то що.

Що до освіти, то близко одної третини загального числа послів від України люди з висшою освітою; найбільшеж з освітою низшою; неграмотних тільки двох з подільської губернії.

Підчас виборів на Україні демократично-радикальна партія вступила, як уже відомо, в «блок» (спілку) з лівими партиями і вибори провадила вкупі з партиєю народної свободи (к.-д.), польскими конституційними демократами та спілкою рівноправности євреїв. На жаль, ми не маємо ще певних жерел, які наслідки сього «блоку» по деяких губерніях для нашої української справи; але можна з певностию сказати, як про се свідчать газетні звістки, що, дякуючи сьому єднаню, Україна придбала не менше десятка послів у державній думі, котрі обстоювати муть там також національні інтереси нашого народу до автономічного урядованя нашого краю включно, колиб у думі повстали питання про автономію країв, що входять в склад російської держави. Що до інших україн-

ських партій, то українська соціал-демократична робітничка партія (бувши Р. У. П.) не брала участі у виборах, а яке становище займала що до виборів українська народна партія, — про се нічого не відомо.

Взагалі вибори кінчать ся блискою побідою світла над темрявою і не має нічого дивного в тому, що уряд з Вітте-Дурново на чолі, боючись народного гніву, боючись кари за всі ті злочинства, яких уряд допустив ся проти народу, кидає свої теплі посади та йде у безвість».

„Дністер“ в 1905 році.

Дирекція Товариства взаємних обезпечень «Дністер» оголошує справозданє за XIII. адміністраційний рік (1905), де читаємо:

В минулому році Товариство дальше гарно розвивало ся, число обезпечень і сума премій значно збільшили ся, а хотяй случаї пожарів були численні і сума шкід значна, закінчилисьмо рахунки за XIII адміністраційний рік надвишкою 99.796 К 90 с, котра уможливає звернути членам по мысли статута часть премій уплачених в р. 1905 і зачислити зворот на рахунок премій слідуєчого року.

В р. 1905 прибуло нових поліс 47.915 на 36,068.388 К обезп. варт. і 351.473.33 К премії; відновлено з попередного року 158.499 на 166,297.920 К обезп. варт. і 1,613.156.83 К премії; разом видано поліс 206.414 на 202,366.308 К обезп. варт. і 1,964.630.16 К премії; сторновано поліс 15.782 на 16,843.697 К обезп. варт. і 136.631.59 К премії; було важних поліс 190.632 на 185,522.611 К обезп. варт. і 1,827.998.57 К премії; В році 1904 було поліс 168.505 на 165,398.979 К обезп. варт. і 1,571.871.66 К премії; отже в XIII. році більше поліс 22.127 на 20,123.632 К обезп. варт. і 256.126.91 К премії.

Сторна були нормальні і вносять несповна 7% премії.

Побільшив ся стан обезпечень на всіх родах предметів:

Будинків було 168.923, поліс на 166,973.179 К обезп. варт. і на 1,689.517.01 К премії; збіжя і паші було 16.700, поліс на 11,371.994 К обезп. варт. і на 90.418.20 К премії; інших движимостей було 5.009 поліс на 7,177.438 К обезп. варт. і на 48.094.36 К премії.

Всіх будинків є обезпечених 163.909 мешкальних (попередного року було 145.304) і 278.337 економічних (попередного року 252.754); найбільше є будинків селянських і міщанських (157.919 мешкальних, 268.767 економічних), котрі разом становили 134,508.161 К обезпеченої вартости і 1,516.057.73 К премії. Церков є обезпечених 2.573 на вартість 15,422.558 К з премією 62.219 К, приходств обезпечено 1574 на вартість 8,729.734 К з премією 58.659 К.

Пересічна вартість одного обезпеченя вносить 981 К (так само як попередного року), пересічна премія за одно обезпеченя 9.58 К (попередного року 9.32 К), пересічна премія за 100 К обезпеченої

вартости 90 с (попередного року 95 с)

Не прийнялисьмо до обезпеченя 928 внесків на суму 1,143 837 К вартости.

Обезпеченя всі находять ся в 3700 громадах, положених в 68 повітах Галичини і 8 повітах Буковини, іменно в 222 містах і місточках і 3478 сельських громадах.

Під твердим дахом є на 13,567.898 К т. є 7.5% обезп. вартости; під деревляним є на 26,771.512 К т. є 15% обезп. вартости; решта обезпечень є під солом'яним покритєм.

Реасекуровалисьмо для зменшеня власного ризика 90,765.089 К вартости (49% обезпеченої суми) і заплатилисьмо за реасекурацію 883.537.71 К премії (= 48.33%). — Товариство реасекураційне звернуло нам 593.040.12 К за шкоди, а крім того 76.358.15 К з премії реасекураційної за р. 1904, разом 669.398.27 К.

Реасекуровалисьмо в Союзі взаємних Товариств у Відни. Від 1. січня 1906 ділимо всі реасекуровані ексцеденти межі 3 товариства.

Шкід зголошено 2065 по 902 пожарах, з 662 громад в 52 повітах.

Причини пожарів були: від грому 47 шкід, доведений підпал 6, мнимий підпал 185, неправильна будова 65, неосторожність дітий 180, з недбалости 28, від сусідів 413, з невияснених причин 1093 шкід, експлозія нафти 2, з інших причин 46.

Всі 2065 шкід без коштів ліквідації і ратункових вносили 1,111 240 48 К з того не виплачено перед скінченем року 31 шкід в квоті 10.745.48 К, натомість: виплатилисьмо з р. 1905 відшкодовань 2034 в сумі 1,100.495 К і з р. 1904 відшкодовань 15 в сумі 8.724 К 04 с, до того кошти ліквідації 18.802 К 69 с, до того кошти ратункові 6.216 К, виплачено разом в році 1905 за 2049 шкід суму 1,134.237 К 73 сот. (= 62% суми премії), з тої суми реасек. звернула нам на рах. шкід суму 593.040 К 12 с. (52% суми шкоди), понеслисьмо на власний наш рахунок шкід суму 541.197 К 61 с, т. є 57.33% премії на власний рахунок.

На будинках приключило ся 1884 шкід на 1,044.888 К 76 с, на збіжжю приключило ся 122 шкід на 52.425 К 48 с, на інших движимостях приключило ся 59 шкід на 13.926 К 24 с, разом 2065 шкід на 1,111.240 К 48 с.

З того випадає: а) під твердим покритєм 21 шкід в сумі 31.981 К 12 с (= 71% премії), б) під гонтами 93 шкід в сумі 58.703 К 45 с (= 33% премії), в) під соломою 1949 шкід в сумі 1,019.918 К 91 с (= 64% премії)

Всі шкоди полагоджено з вдоволенем пошкодованих членів; суд мировий відбув ся в 1 случаю і віддалив пошкодованого з єго претенсіями до Товариства, мимо того виплатилисьмо добровільно половину відшкодовани в дорозі ласки. Так само признано в дорозі ласки 36 відшкодовань в квоті 13.331 К 93 с в таких случаях, де малисьмо право відмовити пошкодованим.

Конець буде.

Посли до думи.

Семен Тимофійович Таран.

Посол з Київщини.

Він родив ся в бідній селянській семі 1. вересня 1872. р. в с. Пустовіт, канівського повіта. Семя велика — батько, мати, три брати, сестри, а землі всього сім десятин, тимто селянське житє злиденне знає він добре. Скінчив він міністерську однокласову школу. Після школи помагав батькови хозяйнувати; читав мало: тоді — нігде було дістати книжок. Служивши у москалях був за писаря, підучив ся тут трохи грамоти, а вислужившись, поступив рахмайстром у головну бугальтерію харківомиколаївської залізниці. Оттут щиро він заходив ся коло своєї освіти, — навіть готував ся здавати екзамен на атестат зрілости, та занедужав і через те не досяг того, що намислив, вернув ся на село і осе знов три роки працював коло господарства.

Ні до якої партії він ще не належить, але думки єго багаті лівіші від «кадетских».

Першим найнекучійшим питанем вважає він, що зараз же повипускати змучених оборонців людських прав — політичних, геть усіх до краю, та зараз же скасувати кару на смерть. Стоїть за націоналізацією землі. На єго думку треба встановити норму, більше якої ніхто не повинен мати землі. Про «власність» думає він так: «у нас є хороший звичай: коли пізнає чоловік свою конячку, яку вкрадено в него хоч і давно, то й забирає не плативши, хоч би й в злодія й куплено було. Нехай, мовля, сам той новий ховяїн правує ся з тим, у кого купив коня. А земляж — не конячка: вона, як вода й воздух повинна належати всім нарівні».

За велике злочинство признає д. Таран всякі погроми, стоїть за те, щоб уконтентувати всіх погромлених євреїв і селян, а всіх тих, що вчиняли погроми, віддати під суд, який мусить бути увесь виборний, та й увесь уряд від малого до найвисшого треба вибирати.

Теперішні податки треба змінити на подорожні, прогресивні. Домагає ся, щоб була воля, як кожній людині, так і кожній народности.

В нашій розмові з д. Тараном про всякі інституції, як от школи, суди, церкву то що д. Таран сказав:

«Не народ для інституції, а інституції мусять служити народови, через те у нас на Україні у школі, в суді і по всіх інших інституціях повинна бути наша українська мова».

Д. Таран хоче свободи всіх, а через те кріпко стоїть і за автономією України.

Григорій Б. Йоллос.

посол з Полтавщини,

доктор прав і магістер політичної економії, родив ся року 1850 в Кременчуці. Вчив ся в одеській гімназії. Там учителями єго були Українці Смоленський та Андрієвський. Від них він довідав ся про українську літературу і спробував навіть сам писати українською мовою; та за першіж верші про Шевченка здобув ся кари від начальства. Симпатії до України лишили ся в него й досі. Скінчивши гімназію вступив був на київський університет, але через розрухи студентські мусів виїхати за кордон і там учив ся в гайдельберскім і в штрассбургскім університеті. Року 1886 московський університет хотів настановити єго професором, але адміністрація не допустила через те, що він єврей. Живучи в Москві, був секретарем московського юридичного товариства, редактором економічного відділу в «Юридичному Вістнику» і завсїгди писав в «Русских Вѣдомостях». З 1890 по 1905 рік д. Йоллос жив в Берліні і писав звідти в «Русскія Вѣдомости», в «Вѣстникъ Европы» і в «Русское Богатство». Д. Йоллос добре знає робітничу справу і парламентарне житє на заході. З 1905 року він є одним з фактичних редакторів «Русских Вѣдомостей».

Іван Кириленко,

посол з Полтавщини,

родився року 1853 в м. Горошині, хорольського повіту. Має п'ять десятин землі і семеро дітей. Був на війні з Турками; обороняв Шипку і має два ордери. Читати научився вже буди в війську. Увесь час був хліборобом. Вибрано його кандидатом на старшину. Безпартійний.

Леонид М. Яснопольский

посол з Полтавщини

родився в Києві року 1873, скінчив юридичний факультет у петербурзькому університеті і там зіставлено його при кафедрі політичної економії та статистики. Року 1903 був приватним доцентом у харківському університеті, читав лекції з статистики. В лютому 1904 р. за лекцію, в якій ганив політику уряду, що довела до війни з Японією, заборонено йому читати лекції і тільки недавно знову дозволено. В земстві працював як гласний у перяславському повітовому і в полтавському губернському. Як заборонено йому читати лекції, то жив з літературного заробітку. Писав здебільшого в газеті «Свободная Мысль». Належить до конст.-демокр. партії. Пересвідчений автономист.

Політичний огляд.

Вчора перебував президент міністрів кн. Гогенльогє в Будапешті і вночі повернувся до Відня. Се і перервало на один день дальші переговори в справі виборчої реформи з представителями сторонництва. Віденський кореспондент Slow-a polsk-ого доносить, що представителі польського кола ждали на конференції: 1. збільшення числа мандатів до 17% загального числа, 2. відповідного поділу округів, 3. деяких автономічних концесій. О скільки правдиве се донесене, годі сконстатувати; на всякий спосіб явним є, що польське коло змякло в своїм упорі, а навіть бундючна всепольська праса присмиріла, признаючи тихомовчки доконечність погодження своїх затій з неминучою судьбою виборчої реформи.

Спільні делегації, які мали зібратися первісно 6. червня, стали скликані на 15. червня. Причиною сего, як доносить Wr. Allg. Ztg. є заповіджений цісарем Вільгельмом II. приїзд до Відня на день 6. червня.

Делегації мають відбутися сего року у Відні, тож наш монарх не міг би погодити обов'язків господаря і керманича держави. Згадана часопись зазначає також при тім, що візита німецького цісаря має велике політичне значіння, бо в виду француско-англійско-російської коаліції симпатії Італії перехилиються безперечно на сю сторону і Німеччині, а посередно Австро-Угорщині грозить цілковите відокремлене. Тому цісар Вільгельм хоче устно запевнити ся про тривалість вязів, що лучать обі держави.

Перше засіданє російської думи відбуде 10. мая о год. 4. по полудни. Вчора в присутности членів державної ради, що вже зіхали ся, відбуло ся торжественне посвяченє думи. Церемоніял отвореня думи уложено ось як:

В дню скликаня державної ради і думи в обох столицях відправить ся торжественне богослуженє о год. 10. рано,

Відтак члени державної ради і думи, як і міністри і високі достойники зідуть ся о 1. по полудни до зимової палати, де відбуде ся принятє зі сторони царя. Цар, обі цариці і ціла царська родина підуть у великім поході до престольної салі св. Юрія, випереджені майстром церемонії, високими достойниками і майстром двора, який повідомить царя про прибутє членів державної ради і думи до престольної салі. Перед царем будуть нести царські інсигнії: печать, прапор, меч, булаву і Корону. В престольній салі св. Юрія петербурзький митрополит прийме царя і цариці хрестом і свяченою водою і відправить молитву. По богослуженю члени царського дому уставлять ся по правиці престолоа, а майстер двора, генеральний адютант і свита царя стане о два степені низше по лівій стороні престолоа.

Цар вступить на престол, засядє і відчитає престольну промову, після чого разом з царицями і членами царського дому опустять престольну салю.

Про симо відновити передплату.

НОВИНКИ.

— **Календар.** В п'ятницю: руско-кат.: Максима, Язона; римо-кат.: Мамерта. — В суботу: руско-кат.: Мелит., 9 Муч. в К.; римо-кат.: Панкратія.

— **Посол Ол. Барвіньский** запрошений мінстром-президентом кн. Гогенльогє виїхав сегодня до Відня.

— **Народні віча** в справі виборчої реформи будуть: дня 13. с. м. в Шумлянках (пов. Бережани) о 3. год., в Сюлку (пов. Підгайці) о 1. год. і в Будзанові о 3. год.; дня 14. с. м. окружне віче в Чорткові о 12. год.; дня 20. с. м. повітове віче в Перемишлі в салі «Нар. Дому» о 2. год. Про виборчу реформу буде реферувати пос. др. Олесницький.

— **Виділ „Львівського Бояна“** повідомляє всіх членів, що в п'ятницю 11. с. м. відбуде ся в льокалі тов-а (ул. Вірменська 2.) передпоследна проба з оркестрою і тому звиває всіх членів явити ся в комплекті. Початок о год. 7. вечером точно.

— **Філія руского товариства педагогического** в Бережанах подає до відомости інтересованих, що з днем 15. с. м. отвирас при Селянській бурсі двомісячний курс підготовляючий до вступного іспиту до I. кл. гімн. Відповідно приготовані ученики одержать в Селянській бурсі на час курсу мешканє і харч, а також провід і поміч в науці. Близині услія, подібні впрочім до умовій принятя питомців Селянської бурси, уставлять ся з інтересованими устно. Зголошенє до 13. с. м. приймає голова товариства проф. Никола Бачинський. Рівночасно просить виділ товариства тих інтелігентів бережанського повіта, до котрих свого часу вислано відозви в справі заведеня курсів анальфabetів, щоб зволити ласкаво подати виділови до відомо, чи де такі курси повстали та який їх дотеперішний стан. Просить ся о скорість і докладність інформацій, пересланих до рук голови товариства. (Інші часописи просимо се оголошенє повторити). — **Виділ.**

— **Кандидати дяківського стану**, котрі хочуть бути прийнятими до дяківської бурси ім. ВПреоєвьяц Митрополита Шептицького у Львові, мають явити ся в Канцелярії уряду парох. св. ВМ. Юрія у Львові в середу дня 15. с. м. о год. 4. по полудни. Умовини принятя: укінчений 18. рік жита, сьвідoctво крещеня, шкільне убожества, моральности, чистий голос і музикальний слух. Право принятя до

бурси прислугує лише тим, що належать до львівської архієпархії.

— **Краєва рада шкільна** зорганізувала нові однокласові школи народні: в Розношинцях, збаразького повіта, в присілку Луги під Коронцем, бучацького повіта, в присілку Воля Цівкова, чесанівського повіта. Краєва рада шкільна постановила побудувати: 1-кл. школу в Марківці, печеніжинського повіта, при помочи заповоги з краєвого фонду; признала безпроцентові позички на будову шкіл: громаді Швейків, підгаецького повіта, в сумі 10.000 К.; громаді Буцнів, тернопільського повіта, в сумі 4.000 К. і громаді Криводржа, краківського повіта, в сумі 12.000 К.

— **В Перемишлі** відиграють дня 13. с. м. в салі «Нар. Дому» члени «Січи» аматорське представленє Гр. Цеглинського «Соколик». Початок о 7½ год. Частина доходу призначена на руску приватну народну школу в Перемишлі.

— **Вісти з закордонної України.** Театр О. Саксаганського дає від дня 26. н. ст. цвѣтня представленя в Таганрозі, портовім місті при устю Дона до Азовського моря. Грають майже виключно штуки Карпенка-Карого, котрий також сам виступає. В Таганрозі є не много Українців, однак театр буває все битком заповнений своїми і чужими. Артистам роблять величаві овації. — **Часопись „Каспій“** доносить, що в Баку за Кавказом устроєно дня 25. цвѣтня «Шевченків вечер» з приводу 45 роковин его смерти. Виставляли IV. та V. акт «Невольника». Потім були співи і деклямації. Як співано «Заповіт» Шевченків, то всі встали. Людній було дуже богато. В газеті «Каспій» др. М. Б. надрукував свій реферат: «Общественные мотивы в поэзии Шевченка». Оноді випущено з Лукіанської тюрми в Києві звисного українського публіциста і письменника Сергія Єфремова, котрого арештовано ще в грудни мин. року.

— **Буковинки організують ся.** Головні збори тов-а „Жіноча Громада“ на Буковині відбудуть ся в неділю, дня 13. мая с. р. о 3. год. 3. по полудни в „Народнім Домі“ в Чернівцях після такого порядку: 1) Поясненє статуту. 2) Вписи членів. 3) Вибір головного виділу. 4) Вільні внески.

— **Редакция щоденної часописі „Слобожанщина“** оповіщає читачів, що через незалежні обставини редакция вважає несобхідним часово припинити виданє часописи, аж поки не пічне функціонувати виключно українська друкарня, для організації якої вже зроблені заходи товариством українських друкарів „Тур“.

— **Порука за пакунки**, зложені в гардеробах на двірцях австрійської державної залізничі. На підставі естувючих регулямінових приписів відкидали до тепер австрійські державні залізничі всяку поруку за пакунки, складані подорожними в гардеробах на залізничих двірцях. З тої причини, в припадку знищеня або ушкодженя тих пакунків, могли подорожні звертати ся з претенсіями лиш до служби, призначеної залізничою управою до обслуги по гардеробах. Сі приписи становили в последнім часі предмет горячих нападів зі сторони подорожуючої публіки, при тім висловлювано нераз зі сторони публіки бажанє, щоб управа залізничі переняла на себе поруку за ті пакунки. З того згляду повзяло міністерство залізниць, застерігаючи собі загальну регуляцію тої справи на пізнійше, тимчасову ухвалу, що від 1. липня 1906 р. за страчені або знищені пакунки, зложені на залізничих двірцях, буде платити управа залізниць відшкодованє до 100 К.

— **Церковний спів на Сході** управляєсь дуже старанно. В Царгороді є при патріархаті особне товариство, якого задача научне і практичне вивченє церковно-богослужебного співу. Товариство, до якого належать що найліпші знавці сего предмета, видає спеціальний журнал і удержує школу співу. Така школа є також в Атенах, а опікуєсь нею місцевий митрополит Теокліт. Дальше звисні є школи церковного співу на острові Тінос, в Тесалонії і в Патрах.

— **Замкнене лісової школи у Львові.** Вчорашнього дня минув речинець вписів до лісової школи. З давних слухачів не вписався ніхто. Всі слухачі відобрали свої свідчення з канцелярії дирекції і заявили солідарно, що в нинішніх умовах не вишуться до школи. Таким чином лісова школа перестала існувати а професори остали без учеників.

— **Хліборобський страйк** вибух — як довести — в 46 селах гусятинського повіта. За страйкувала там також двірська служба. Страйк в Грабівці (пов. Богородчани) проти тамошнього посесора скінчився виграною селян.

— **Як за панцизняних часів.** Краківські ча сописи доносять: В суботу на дворець залізничці в Кракові зайшла поїздом зі Львова особлива пара. Він — молодий, гарний молодець, вбраний по найповнішій моді, в подорожнім плащі на раменах, з торбиною в руках, она — молода, найвище 17-літня, гарна дівчина в народнім рускім строю. Їхали і, клясою. З огляду, що молодець по виході з поїзду був дуже неспокійний, а дівчина гірко плакала, приступив до них комісар поліції і попросив о легітимацию, чого обоє не відказали. Він був п. Х. власителем дібр за Львова, она Таціянна Бар., донька селянина з місцевости, де паніч був дідичом. Їхали в подорож по Європі, на що родичі дівчини мали згодитися. Але в дорозі дівчина розгадала ся і перелякана видом міст, стаций, вигодами і. кляси і самотою, бажала вернути до дому з кожної стаций. Вдало ся се їй аж в Кракові. На дармо паніч силував ся вихвалювати Відень, Венецію, Рим, Везувій — дівчина оперла ся і на кошт свого «опікуна» вернула на інтервенцією поліції до рідного села. А паніч, настронний романсово і романтично, поїхав в дальшу подорож по Європі.

— **В користь Тов-а св. Ап. Петра** в місяць цвітний надіслали в коронах: о. Чарторинський з Гіздичева від членів 28, о. Білинський з Зарванці 75-40, ур. пар. в Рудні 10, о. К. Кузик з Беска 10, п. В. Кульчицкий з Відня 6, о. Гр. Рибчак з Домажира 7, о. І. Клиш з Соколова 4, ур. пар. в Поручині 4, п. Дякович і п. Юлія Твердохліб по 1, о. Березовский з Журавенка 32-20, о. А. Лотоцкий дек. підгазкий 135-67, о. В. Кушнір з Лісник 10, о. А. Глібовицкий з Накваши 6, оо. крилошани: Білецкий, Туркевич, Петрушевич, Білинський, Пюрко, Бачинський по 10, Кобилянський 5, Пакиж, Крижановский по 1, п. Яворский учит. з Лисенч 2, о. В. Підсонський з Белзця 2, о. Кинасевич з Підгорода 62-85, ур. пар. в. Рокитні 5-20, члени з Лисенч 2-60, п. Олена і Юлія Твердохліб з Калуща 2-80, о. Кмицикевич дек. ходор. 70-50, о. І. Воевудка з Бачева 17-40, о. Н. Пясецкий з Чижикова 4-20, о. Райтаровский і Кмицикевич 3, о. Туркевич з Поникви 19-60, о. Онуферко зі Скалата 45, о. Коменда з Пліснен 7, о. І. Клиш зі Соколова 10, о. І. Герасимович декан скалатський 258-6, о. крил. др. Комарницький і о. Мпзь зі Зборова 2-49, п. Николай Гавяк 2, о. Карпінський з Дичкова 2, п. к. радник В. Грабовельский 4, о. Пясецкий 7. — За жертви складає подяку і о дальші просить — *Виділ.*

— **З Монте Карльо.** З кінцем минулого місяця відбули ся загальні збори товариства, що удержує дім гри в Монте-Карльо. Із звіту виходять, що загальний прихід виносить 37 мільонів 37,702.000 франків, отже о 3 і пів мільона більше, як попередного року. По покриттю всіх видатків лишило ся 19,819.810 франків. Дивіденда на одну акцію виносить за сей рік 325 франків. Наплив „гостий“ є так великий, що дотеперішній льокаль вже не вистарчає, в наслідок чого ухвалено переіменити на салі гри салон для курців і реставраційні покої. За те театр в Монте-Карльо приніс два мільона франків дефіциту. Видко, що „гості“ образують ся лиш „односторонно“.

— **Украдена каменіца.** В місті Галь, в Німеччині, лучила ся нечувана в Європі подія, що хитрі злодії украли двоповерхову камені-

цю. В Америці — як оповідають — такі річі не належать до великих рідкостей, але в Європі крадіж каменіці є дійсно чимсь небувалим. Отже в Галь померла давно властителька каменіці, котра стояла при улиці «Вермліхтерштрассе». По смерті властителя перейшла в посіданє спадковців, котрі постійно мешкають в Берліні. Один з них прибув недавно до Галь, аби оглянути ту каменіцу, а коли єї мимо найпильніших глядань не міг найти, удав ся до поліції, аби розвідати ся. Заряджене поліційне слідство виказало, що якийсь підприємець розбираня домів виїс до власти донесене, що має намір збурити згадану каменіцу, одержав на то дозвіл власти і збуривши каменіцу, продав матеріал. Дальше слідство викрило, що тим підприємцем був звісний і кілька разів караний вязницею мантий, Франц Блюк, котрий до спілки з дібраними товаришами розібрав каменіцу і поділив ся грішми за проданий матеріал. Блюка арештовано, а єго товаришів глядає поліція.

— **Французи про Шевченка.** В женеvскім журналі Bibliothèque Universelle et Revue Suisse друкує ся розвідка про Тараса Шевченка проф. Люї Леже, на основі єго викладів в сорбоньскій академії в Парижі.

— **З бразилійского пекла.** Амер. „Свобода“ одержала ось таке письмо з колонії General Carneiro в Парані: „Доносимо вам о нашій долі тут в Парані, в Бразилії. Виємігрували ми в Гвілчана 1896 року і поселили ся на Жангаді, колонії званій General Carneiro. Отримали ми шакри по 8 аркерів землі, котрі вже і повиплачували ми до уряду. Але з тої землі жадної користі не маємо, бо неурожайна, а хоч би дещо і уродило ся, то нема де подіти. Шакри повідробляли ми при дорозі коло урядової роботи. Більше заробити одного цента нема де. Тепер, дорозі Братя, просимо вас о пораду, бо самі не можемо собі жадної ради дати. Довідали ми ся зі „Свободи“, що наш Русин може собі ліпшу раду дати там у вас в Злучених Державах як тут в Бразилії. Отже хотіли би ми довідати ся від вас, чи би нас кількох, самотних без родин не могли дістати ся там до вас, і чи не могли б ми там дістати яку просту роботу, бо ми з рілі і чи не могли б ми там заробити троха гроша, аби опісля спровадити до нас наші родини. Також радіб ми знати, чи не могли б дістати які землі на виплату в Злучених Державах або в Канаді. Ма ще молоді: маєм від 24 до 30 літ. Живемо тут уже 10 літ і працюємо без перестанку, а нічого не маєм, бо тут ні промислу ні торговлі нема. А ще до того терпимо від нападів Бугрів і всілякі другі біди небезпечно за жите“.

— **Краківський гумор.** Дописуватель Warsz. Kurj. з Кракова інформувє заграницю про краківську поліцію ось як:

Питанє: На що має уважати на улиці кінний поліціянт?

Відповідь: На то, аби не впасти з коня.

Питанє: А на що має уважати піший поліціянт?

Відповідь: На то, аби єго кінний не переїхав.

Телеграми

з дня 10. мая 1906.

Відень. При вчорашніх виборах до міської ради з IV курії загальною вибрано 14 антисемітів а 7 соціялістів. Антисеміти втратили 4 мандати.

Москва. Ранений оноді бомбою ген. губернатор Дубасєв мабуть не виздоровіє.

Київ. Чутка про замах на гр. Ігнатієва є неправдива.

Суєз. Сильний відділ єгипетської прибережної сторожи з 5 пушками посунув ся на східну сторону суєзского каналу.

Вашингтон. Нікарагвайский посол дістав телеграму, що убито міністра заграничних справ в Нікарагуї.

Особа самітна, середного віку, знаходячись в господарстві взагалі, пошукує посади до заряду дому у священника. Ласкаві зголошеня листовні: Львів, ул. Ягайлонська ч. 17. Залеска, партер. (1—2)

Рух залізничних поїздів

важний від 1. мая 1906 після середно-європейского часу.

До Львова на дворець головний приходять:

З Іцкан	12-20*, 6-10, 1-40, 5-45, 9-05*
„ Кракова	2-31*, 5-50*, 8-45, 1-30, 5-25, 8-40, 9-30*
„ Підволочиск	7-20, 11-45, 2-20, 5-50, 10-30*
„ Лавочного	7-29, 11-50, 10-50*
„ Рави рускої	7-50, 4-50
„ Станиславова	8-05
„ Самбора	8-15, 1-50, 9-20*
„ Любіня вел.	11-50* (13/5—16/9 в неділі і свята)
„ Яворова	8-18, 4-37
„ Янова	1-15 (1/5—30/9), 8-45* (13/5—9/9 в неділі і р.-кат. свята), 9-25* (13/5—9/9)
„ Коломиї	10-05
„ Ряшева	10-35
„ Тухлі	3-45 (від 15/6 до 30/9)
„ Брухович	7-07, 3-25, 5-30, 8-20* (всі від 6/5 до 23/9 щоденно і 1-45 (6/5 до 23/9 в неділі і р.-кат. свята)

На Підзамче.

„ Підволочиск	7-05, 11-30, 2-08, 5-35, 10-16*
Зі Львова з головного двірця відходять:	
До Кракова	12-45*, 1-—*, 8-35, 2-45, 6-35*, 8-25 10-05*
„ Іцкан	2-51*, 6-15, 9-20, 2-40, 10-40*
„ Підволочиск	6-20, 10-55, 2-21, 6-15*, 9-50*, 6-55, 6-—*
„ Яворова	9-15 (1/5—30/9), 1-35 (13/5—9/9 в неділі і р.-кат. свята), 3-14 18/5—9/9).
„ Лавочного	7-30, 2-30, 6-25*.
„ Самбора	8-55, 4-15, 10-51
„ Станиславова	9-10*
„ Белзця	10-45
„ Ряшева	4-05
„ Коломиї	3-30
„ Рави рускої	7-25*, 11-35*
„ Черемішля	10-05* (від 1/5 до 30/9) Хирова, Ясла
„ Стрия	11-10*
„ Брухович	6-05, 2-28, 3-40, 6-26* (всі від 6/5 до 23/9 щоденно), 12-40 (6/5—23/9 в неділі і р.-кат. свята).

З Підзамча:

„ Підволочиск 6-32, 11-07, 2-32, 6-27*, 10-02*.
Примітка. Поїзди посильні друковані є черевками товстими; поїзди нічні є зазначені зьвіздкою. Пора нічна числить ся від 6. год. вечір до 5. год. 59 минут рано.

Звичайні білети їзди як також білети всякого иного рода, ілюстровані провідники розклади їзди ітд. можна набувати через ціли і дені в міскім бюрі ц. к. державних залізниць, пасаж Гавсмана ч. 9.

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

Банку

Гіпотечного

купує і продає

всякі

папери цінні

і МОНЕТИ

по найдешевшім курсі деннім не числячи ніякої провізії.